

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยประเภทเชิงสำรวจ (Survey Research) ในลักษณะการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน (Interrelationship Study) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบุคลิกภาพการปรับตัวทางสังคมและมโนภาพแห่งตนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ในวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาตามลักษณะตามตัวแปรอิสระ คือ ประสบการณ์การศึกษา (หลักสูตร) ชั้นปีที่ศึกษา โดยมีคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวทางสังคมและคะแนนมโนภาพแห่งตนเป็นตัวแปรตาม

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ชั้นปีที่ 1 และ 2 ในปีการศึกษา 2538 ใน 3 หลักสูตรรวมทั้งสิ้น 666 คน ดังนี้

- นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น 405 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (รุ่นที่ 65) จำนวน 250 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (รุ่นที่ 63) จำนวน 155 คน ซึ่งมีเฉพาะเพศชาย
- นักศึกษาหลักสูตรทันตภิบาล จำนวนทั้งสิ้น 163 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (รุ่น 17) จำนวน 74 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (รุ่น 16) จำนวน 89 คน ซึ่งมีเฉพาะเพศหญิง
- นักศึกษาหลักสูตรเจ้าพนักงานเภสัชกรรม จำนวนทั้งสิ้น 98 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (รุ่น 11) จำนวน 55 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (รุ่น 10) จำนวน 43 คน ซึ่งมีทั้งเพศชายและเพศหญิง

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้ได้ตัวอย่างจากประชากรกระจายอย่างเป็นสัดส่วนตามขนาดของจำนวนนักศึกษาแต่ละหลักสูตร ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และสุ่มนักศึกษาจากทุกหลักสูตรและชั้นปีการศึกษาโดยสัดส่วน

3.3.2 ขนาดตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณประชากรทั้งหมดในแต่ละหลักสูตรและชั้นปีที่ศึกษา โดยใช้สูตรยามานะ (Yamane, 1970) ที่ให้ความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 สูตรที่ใช้ในการคำนวณได้แก่

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ	n	หมายถึง	ขนาดของตัวอย่าง
	N	หมายถึง	จำนวนประชากร
	e	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

ได้ขนาดตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 250 คน

- 1) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาขารัฐศาสตร์จำนวนขนาดตัวอย่าง 153 คน

ชั้นปีที่ 1 (รุ่น 65) จำนวนขนาดตัวอย่าง 96 คน

ชั้นปีที่ 2 (รุ่น 63) จำนวนขนาดตัวอย่าง 57 คน

- 2) นักศึกษาหลักสูตรทันตภิบาล จำนวนขนาดตัวอย่าง 58 คน

ชั้นปีที่ 1 (รุ่น 17) จำนวนขนาดตัวอย่าง 27 คน

ชั้นปีที่ 2 (รุ่น 16) จำนวนขนาดตัวอย่าง 31 คน

- 3) นักศึกษาหลักสูตรเจ้าพนักงานเภสัชกรรม จำนวนขนาดตัวอย่าง 39 คน

ชั้นปีที่ 1 (รุ่น 11) จำนวนขนาดตัวอย่าง 20 คน

ชั้นปีที่ 2 (รุ่น 10) จำนวนขนาดตัวอย่าง 19 คน

3.4 ตัวแปรที่ทำการวิจัย

3.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

- ประสบการณ์การศึกษา (หลักสูตร)
- ชั้นเรียนที่ศึกษา

3.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

- การปรับตัวทางสังคม
- ทัศนภาพแห่งตน

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนภาพแห่งตน

3.5.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาผู้ตอบ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ประสบการณ์การศึกษา (หลักสูตร) ชั้นเรียนที่ศึกษา

3.5.2 แบบสอบถามการประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม ใช้แบบสอบถาม Semantic Differential Scale ของวิลเลียม โรเจอร์ส (2513) เป็นแนวทางในการสร้างข้อความ จำนวน 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ ลักษณะทางร่างกายที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม ลักษณะทางอารมณ์ที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม ลักษณะทางสังคมที่มีต่อผลการปรับตัวทางสังคมและลักษณะทางสติปัญญาความสามารถทางการเรียนที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมและลักษณะรวม

แบบสอบถามนี้ใช้เพื่อให้ให้นักศึกษาประมาณค่าตนเองว่าเป็นอย่างไร มีความพอใจในสภาพความเป็นอยู่ของตนเองมากน้อยเพียงไร ซึ่งผลที่สุดจะออกมาเป็นคะแนนการปรับตัวทางสังคม

3.5.2.1 การตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบสอบถามการประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม

(1) ความตรง (Validity) ผู้วิจัยหาได้ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่ต้องการจัดและปรับปรุงพัฒนาข้อความที่ช่วยให้เหมาะสมสละสลวยยิ่งขึ้น โดยอาศัยดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ

(2) ความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยการสาธิตสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน แล้วนำผลมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8458

3.5.2.2 ลักษณะของแบบสอบถามการประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม

แบบประเมินนี้ประกอบด้วยข้อความ 60 ข้อความ แต่ละข้อความ เป็นประโยคบอกเล่าที่แสดงถึงความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ซึ่งมีองค์ประกอบที่จะศึกษาทั้งหมด 5 ด้าน คือ

- (1) ด้านร่างกาย (ข้อ 1-9)
- (2) ด้านอารมณ์ (ข้อ 10-21)
- (3) ด้านสังคม (ข้อ 22-52)
- (4) ด้านสติปัญญา, ความสามารถในการเรียน (ข้อ 53-60)
- (5) ด้านรวม (ข้อ 1-60)

10.5.2.3 เกณฑ์การให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนแต่ละข้อความนั้นได้กำหนดน้ำหนักของตัวเลือกว่าในแต่ละระดับได้ดังนี้

- (1) ถ้าข้อความนั้นมีความหมายในทางบวก ซึ่งได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 6, 7, 9, 11, 13, 18, 19, 20, 22, 25, 27, 29, 31, 34, 35, 37, 39, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 51, 53, 54, 56, 58, 60 เกณฑ์การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

- (2) ถ้าข้อความนั้นมีความหมายในทางลบ ซึ่งได้แก่ข้อ 4, 5, 8, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 21, 23, 24, 26, 28, 30, 32, 33, 36, 38, 40, 41, 45, 47, 50, 52, 55, 57, 59 เกณฑ์การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

(3) ผู้ที่ปรับตัวได้ดีคือ ผู้ที่ได้คะแนน > 50% ของคะแนนเต็มหรือ > 50% ของคะแนนในแต่ละหมวดของการปรับตัวทางสังคม

(4) การสรุปการปรับตัวทางสังคม โดยการนำคะแนนของแต่ละข้อในด้านนั้นมารวมกันหารด้วยจำนวนข้อ ก็จะได้ค่าเฉลี่ยออกมา นำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ที่จะทราบระดับของการปรับตัวทางสังคมในด้านนั้น เกณฑ์ที่ใช้ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2537)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 - 1.50	หมายถึง ระดับการปรับตัวทางสังคมน้อยมาก
1.51 - 2.50	หมายถึง ระดับการปรับตัวทางสังคมน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง ระดับการปรับตัวทางสังคมปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง ระดับการปรับตัวทางสังคมดี
4.50 - 5.00	หมายถึง ระดับการปรับตัวทางสังคมดีมาก

3.5.3 แบบสอบถามในภาพแห่งตน (The Piers-Harris Children Self-Concept Scale) ของเอลเลน วี เพียร์ส และเดล บี แฮร์ริส (Ellen V. Piers & Dale B. Harris) สร้างขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีในภาพแห่งตนของเจอร์ซิลด์ (Jersild, 1968 อ้างถึงในสานิต รัตตะบุญ, 2533) ซึ่งเป็นพื้นฐานในการแปลเป็นภาษาไทยโดยจุไรรัตน์ เปรมีขเรีัยร (2513)

3.5.3.1 ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถามที่ใช้สำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 8 ปี ถึงวัยรุ่นตอนปลาย เป็นแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความ 80 ข้อ แต่ละข้อความเป็นประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองทั้งด้านดีและไม่ดี ซึ่งมีองค์ประกอบที่จะศึกษาทั้งหมด 7 ด้านคือ

(1) ด้านพฤติกรรม (Behavior) ได้แก่ข้อ 4, 12, 13, 14, 22, 25, 31, 32, 34, 35, 48, 56, 64, 67, 75, 76, 78 และ 80 รวม 18 ข้อ

(2) ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน

(Intellectual and School Status) ได้แก่ ข้อ 5, 9, 16, 17, 21, 26, 27, 30, 42, 47, 53, 61, 62, 65, 66, 70 และ 71 รวม 17 ข้อ

(3) ด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ (Appearance and

Attribute) ได้แก่ ข้อ 8, 15, 19, 23, 24, 29, 41, 54, 55, 60, 63 และ 73 รวม 12 ข้อ

(4) ด้านลักษณะความวิตกกังวล (Anxiety) ได้แก่ ข้อที่ 6, 7,

10, 20, 28, 37, 40, 44, 45, 68, 74, และ 79 รวม 12 ข้อ

(5) ด้านความเป็นคนน่ายิน (Popularity) ได้แก่ ข้อที่ 1, 3

11, 33, 46, 49, 51, 57, 58, 69, 72 และ 77 รวม 12 ข้อ

(6) ด้านความสุขและความพอใจ (Happiness and

Satisfaction) ได้แก่ ข้อที่ 2, 18, 36, 38, 39, 43, 50, 52 และ 59 รวม 9 ข้อ

(7) ด้านรวม (Total Number of Scores) ได้แก่ ข้อ 1-80

รวม 80 ข้อ

3.5.3.2 เกณฑ์การให้คะแนน

(1) ถ้าข้อความใดของแบบสอบถามในภาพแห่งตนที่มีข้อความ เป็น

ไปในทางบวก ผู้ตอบ ตอบว่าจริงจะได้ 1 คะแนน

(2) ถ้าข้อความใดของแบบสอบถามในภาพแห่งตนที่มีข้อความ เป็น

ไปในทางบวก ผู้ตอบ ตอบว่าไม่จริงจะได้ 0 คะแนน

(3) ถ้าข้อความใดของแบบสอบถามในภาพแห่งตน ที่มีข้อความ

เป็นไปในทางลบ ผู้ตอบ ตอบว่าไม่จริงจะได้ 1 คะแนน

(4) ถ้าข้อความใดของแบบสอบถามในภาพแห่งตน ที่มีข้อความ

เป็นไปในทางลบ ผู้ตอบ ตอบว่าจริงจะได้ 0 คะแนน

(5) รวมคะแนนทุกข้อในแต่ละองค์ประกอบ มีคะแนนเต็มดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คะแนนเต็ม 18 คะแนน

องค์ประกอบที่ 2 คะแนนเต็ม 17 คะแนน

องค์ประกอบที่ 3 คะแนนเต็ม 12 คะแนน

องค์ประกอบที่ 4 คะแนนเต็ม 12 คะแนน

องค์ประกอบที่ 5 คะแนนเต็ม 12 คะแนน

องค์ประกอบที่ 6 คะแนนเต็ม 9 คะแนน

องค์ประกอบที่ 7 คะแนนเต็ม 80 คะแนน

(6) ผู้ที่มีมโนภาพแห่งตนในทางบวกคือ ผู้ที่ได้คะแนนในแต่ละ

องค์ประกอบ หรือในองค์ประกอบรวม $> 75\%$

3.5.3.3 ประสิทธิภาพของแบบสอบถามมโนภาพแห่งตน

(1) ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามมโนภาพแห่งตนของ Piers-Harris (1969) ซึ่งมีผู้นำมาแปลและดัดแปลงนำมาใช้ดังนี้

सानิต รัตติญ (2533) ได้นำแบบสอบถามมโนภาพแห่งตนของเพียร์สและแฮร์ริสมาใช้ศึกษามโนภาพแห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครและนครปฐม จำนวน 65 คน พบว่า มีความเชื่อมั่นด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สูตร K.R.21 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82

กรรณิการ์ ภูประเสริฐ (2518, อ้างถึงในจันทร์เพ็ญ โชติศิริ, 2532) ได้นำแบบสอบถามมโนภาพแห่งตนของเพียร์ส และแฮร์ริสไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-3 ของโรงเรียนบางกะปิ จำนวน 100 คน โดยใช้สูตร K-R.21 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81

จุไรรัตน์ เปรมัชเรียร (2513) ได้นำแบบสอบถามมโนภาพแห่งตนของเพียร์สและแฮร์ริสไปใช้กับนักเรียนวัยรุ่นชาย-หญิง โรงเรียนวัดราชพิตร จำนวน 60 คน โดยใช้สูตร K-R.21 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84

คณิต ฤทธิ์รอด (2537) ได้นำแบบสอบถามมโนภาพแห่งตนของเพียร์สและแฮร์ริส ซึ่งแปลและดัดแปลงโดยจุไรรัตน์ เปรมัชเรียร (2513) ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนหน้าศูนย์เครื่องมือกล อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method) โดยเว้นระยะห่างกัน 2 สัปดาห์ แล้ววิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ของคะแนนสอบทั้ง 2 ครั้ง ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8824

จันทร์เพ็ญ โชติศิริ (2532) ได้นำแบบสอบถามมโนภาพแห่งตนของเพียร์สและแฮร์ริส ซึ่งกรรณิการ์ ภูประเสริฐ (2518) และศิริบูรณ์ ศรีทานันท์ (2527) ได้แปลและดัดแปลงมาหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนหญิงที่ศึกษาในระดับศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่นจำนวน 60 คน โดยใช้ Kuder-Richardson Formula 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79

(2) ความตรง (Validity) ของแบบถามมโนภาพ
 แห่งตน

เพียร์สและแฮร์ริส (Piers and Harris, 1964 อ้างในจันทร์เพ็ญ โชติศิริ, 2532) ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงทฤษฎี (Construct Validity) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็ก ปัญหาอ่อนที่อยู่ในวัยรุ่นมีอายุเฉลี่ย 16.8 ปี IQ เฉลี่ย 70 จำนวน 88 คน เปรียบเทียบกับกลุ่มปกติ ปรากฏว่า เด็กปัญหาอ่อนมีคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามชุดนี้ต่ำกว่าปกติ

3.5.3.4 การตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบสอบถามมโนภาพ แห่งตน

(1) ความตรง ผู้วิจัยหาได้ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่ต้องการวัดและปรับปรุงพัฒนาข้อความที่ใช้ให้เหมาะสม สละสลวยยิ่งขึ้น โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ

(2) ความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่นำได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยการสาธิตสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน แล้วนำผลมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.834

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในวิทยาลัยการสาธิตสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น พร้อมกำหนดวัน เวลาที่จะนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ เมื่อถึงกำหนดผู้วิจัยจึงได้ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้ได้สารสนเทศตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.7.1 สภาพของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

3.7.2 บุคลิกภาพการปรับตัวทางสังคมจำแนกตามลักษณะ 5 ด้าน แยกตามชั้นปี ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.7.3 เปรียบเทียบบุคลิกภาพการปรับตัวทางสังคม จำแนกตามลักษณะ 5 ด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 โดยใช้ทดสอบค่าที (t-test)

3.7.4 เปรียบเทียบบุคลิกภาพการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาหลักสูตรเดียวกัน
ชั้นปีต่างกัน โดยใช้ทดสอบค่าที่

3.7.5 เปรียบเทียบบุคลิกภาพการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาหลักสูตรต่างกัน
ชั้นปีที่ 1 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of
Variance) และการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ (Scheff's Method)

3.7.6 เปรียบเทียบบุคลิกภาพการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาหลักสูตรต่างกัน
ชั้นปีที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ

3.7.7 มโนภาพแห่งตนจำแนกตามองค์ประกอบ 7 ด้าน แยกตามชั้นปี โดยใช้
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.7.8 เปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนตามองค์ประกอบ 7 ด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
และ 2 โดยใช้ทดสอบค่าที่

3.7.9 เปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนของนักศึกษาหลักสูตรเดียวกันชั้นปีต่างกัน โดย
ใช้ทดสอบค่าที่

3.7.10 เปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนของนักศึกษาหลักสูตรต่างกันชั้นปีที่ 1 โดย
ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ

3.7.11 เปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนของนักศึกษาหลักสูตรต่างกันชั้นปีที่ 2 โดย
ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ

3.7.12 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมและมโนภาพแห่งตนของ
นักศึกษาโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment
Correlation Coefficient)